

अ० । द्रौपदीकृतकण्वस्तवः । “आकूतिः सत्या मनसो मे अस्तु” ऋ० १०, १२४, ४ । “सं स आकूतिर्ध्यात्” ऋ० ४, ३६, २ । संज्ञायां क्तिच् । स्वायम्भुवमनोः शतरूपायां पत्न्यासुतादिने कन्याभेदे तत्कथा यथा । “कस्य रूपमभूद्देधा यत् कायमभिचक्षते । ताभ्यां रूपविभागाभ्यां मिथुनं समपद्यत । यस्तु तत् पुमान् सोऽभून्मनुः स्वायम्भुवः खराट् । स्त्री यासीत् शतरूपास्या बहिष्यस्य सहात्मनः । तदा मिथुनधर्मैर्ष प्रजा हेप्रधानभूविरे । स चापि शतरूपायां पञ्चापत्न्यान्वजीजनत् । प्रियव्रतोत्तानपादौ तिस्रः कन्याश्च भारत । । आकूतिर्देवहूतिश्च प्रसूतिरिति सत्तम । । आकूतिं रुचये प्रादात् कर्ह माय तु मध्यमाम् । दक्षायादात् प्रसूतिञ्च यतः आपूरितं जगत्” भा० ३६० ।

आकूति स्त्री आक्रियते व्यञ्जते जातिरनया करणे क्तिन् । जातिव्यङ्गकेऽवयवसंस्थानभेदे । “आकूतिपहणा जातिः” महाभा० । “जात्याकूतिव्यक्तयस्तु पदार्थः” गौ० सू० तत्ताकूतिलक्षणं तत्त्वोक्तम् “आकूतिर्जातिलिङ्गाख्या” गौ० । “जातंगीत्वादेः सास्त्रादिः संस्थानविशेषो हि लिङ्गमिति । “इयमाकूतिरेव शक्यार्थः इति केचिन्व्यन्यन्ते । तदभिप्रायेण, महाभा० । “येनोच्चारितेन सास्त्रात्ताङ्गलककुदस्त्रुरविषाणिनां संप्रत्ययो भवति स शब्द इति” अनाकूतिः संज्ञा आकूतिमन्तः संज्ञिन” इति । “लोकेऽपि ह्यजाकूतिमतो मांसपिण्डस्य देवदत्त इति संज्ञा क्रियते” इति च महाभा० । गौतमेन तु इतरपक्षनिराकरणेन त्रयाणामेव शक्यार्थत्वसुरोक्तं यथा । “आकूतिस्तदपेक्षत्वात् सत्त्वव्यवस्थानसिद्धेः” सू० । आकूतिः पदार्थः कृतः सत्तुल्य प्राणिनोगवादेर्व्यवस्थानसिद्धेर्व्यवस्थितत्वसिद्धेः तदपेक्षत्वादाकूतिपेक्षत्वात् अवयवगौरवमित्यादि व्यवहारस्याकूतिपेक्षत्वात् आकूतिरेव शक्यार्थः । इति यन्मतं तद्द्रष्टव्यता जातेः पदार्थतुमाह “व्यत्याकूति युक्तेऽप्यप्रसङ्गात् प्रोक्षणादीनां ऋदुगवके जातिः” सू० । ऋदुगवके व्यत्याकूतिर्युक्तेऽपि प्रोक्षणादीममप्रसङ्गात् जातिः पदार्थः । इतरथा ऋदुगवकस्यापि वृत्तित्वात् गवाकूतिमतत्वाच्च वैधप्रोक्षणादिप्रसङ्ग इति भावः । एवं जात्याकूतिवृत्तीनां प्रत्येकस्य शक्यत्वपक्षं निराकृत्य त्रयाणामेव शक्यत्वमित्याह । “जात्याकूतिवृत्तयस्तु पदार्थः” सू० “तुशब्देन एकमात्रपदार्थत्वव्यवच्छेदः एकवचनं तु तिसृष्वथैकैव शक्तिरिति सूचनाय, विभक्त्यन्तौ कदाचित्

कस्यचिदुपस्थितिः स्यात् । शक्तेस्तुल्यत्वेऽपि वृत्तौ विशिष्टत्वं तथैव शक्तिपहणात् । नचाकूत्यादिसाधारणशक्यतावच्छेदकाभावात् न शक्यैक्यम् इति वाच्यम् तथा नियमे मानाभावात् इदं गवादिपदमभिप्रेत्याह तेन पञ्चादिपदस्य जात्यावचकत्वेऽपि न क्षतिः जातिपदं वा धर्मं परं तथैव लक्षणस्य वृत्तवृत्तादिति” इति । एवं शक्यत्वं व्यवस्थाय आकूतेर्लक्षणसूक्तं “आकूतिर्जातिलिङ्गाख्या” सू० प्राप्तिवृत्तम् । एतेनाकूतिशब्दस्य जातिव्यक्त्योः संबन्धपरत्वकल्पनमर्वाचीनानां परास्तम् सम्बन्धस्य जातिलिङ्गत्वाभावात् तस्य शक्यतावच्छेदसम्बन्धत्वेन शक्यत्वाभावाच्च । शा० भा० आकूतीनां नित्यत्वोक्तिं तुल्याकूतिप्रवाहनिवृत्त्याभिप्रायेण इष्टव्या “यत्ताकूतिस्तत्र गुणा वसन्ति” नितिः “न तुलाविषये तवाकूतिः” “त्वदुदाहरणाकूतौ गुणाः” इति च नैष० २ आकारे “इद्विदं हृद्वतोभावो बहिराकार आकूतिरिति” सज्जनोक्तेः ३ आकूतिर्युक्ते देहे “किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकूतीनाम्” शकु० । “स्यटाकूतिः पत्नरथेन्द्रकेतोः” रघुः । “स्फुरितं मनोगतमिवाकूतयः” “गोवर्द्धनस्याकूतिरन्वकारि” इति च साधः । “नाकूतिगुरुता गुरुता” उड्डटः । ४ आकारे मूलग्रन्थादौ च आकूतिगणः ।

आकूतिगण पु० आकूतौ आकारप्रसिद्धोगणः शाक० त० । प्राणिन्युक्ततत्तत्कर्मनिमित्ते शब्दसमूहे । यथा खरादिराकूतिगणः कण्डादिरित्यादि गणप्राटे भूरिप्रयोगः । आकूतिच्छेदा स्त्री आदयति छेद-णिच् कर्त्तरि इन् हुस्वः २त० । (वोषा) वोषातकीलतायाम् ।

आकूष्ट लि० आ+कृष-क्त । कृताकर्षणे । “नाकूष्टं न च टङ्कितं न नमितं नोत्थापितं स्थानतः” महाना० ।

आकूष्टि स्त्री आ+कृष-क्तिन् । आकर्षणे ।

आके अव्य० आ+कन-डे । १ अन्तिके २ दूरे च निरु० । “त्वमग्ने ऋभुराके नमस्य” ऋ० २, १, १० ।

आकेकरा स्त्री आके अन्तिके कीर्यते कृ-कर्मणि अप् । “इष्टिराकेकरा किञ्चित्स्फुटापाङ्गे प्रसारिता । मीलिताङ्गीऽपरा लोके तारा व्यवर्त्तनोद्भवा” इत्युक्तलक्षणे इष्टिभेदे नेलादिविशेषणत्वे न० “निमीलदाकेकरलोखवक्षुषा” साधः ।

आकोनिप लि० आकेऽन्तिके निपतन्ति नि+पत-ड । अन्तिकपातिनि “आकोनिपासो अहभिर्देविध्वतः” ऋ० ४, ४५, ६, आकोकीर पु० ज्योतिषोक्ते सकरराशौ । “क्रियतावुरिजस्तमजुलीरलेयपाथेयूकौपाख्याः । तैजिक आकोकीरोह-